POKROK ZÁPADU.

Rozmanitosti.

Jedenadvacet osob ztracena. — V Meissen v Uherku pustily snažné vodivé nad zemí, shořely mi tepre před nedávnem, ale pachatelé mi již po mnohá léta zůstávají ukryti. Kromě a tvůrci mnohých ohavných činů, jest dle mínění veřejného ještě jeden, jenž se ukrývá v Německu. Tento jest [illegible] Bořkovského, jenž provedením [illegible] nyní ve dnech úplně vyjasněl.

Velká krádež v paláci hr. Andrássyho. — Z Paříže se telegrafuje: "Zdejšími novinami rozhovoru nic krádež vzácných starožitností učinil v paláci hr. Julia Andrássyho, bývalého ministra zahraničního. Krádež byla provedena s neobyčejnou smělostí. Páni odešeli se v deset hodin ráno, ale přes to odvážili se zloději přinést žebřík k balkonu paláce, kudy dveřmi balkonovými vnikli do bytu. Bylo ukradeno jedenadvacet drahocenných šálů a četné skvosty. Cena ukradených předmětů jest velice značná, neboť by mohla však dosud být zjištěna. Mimo jiné ukradli zloději též briliantové jehlice podobizen císaře a císařovny, jež byl hr. Andrássy dostal od císařských manželů, pak drahokamy ozdobený rámec reliefu, představujícího sv. Jiřího, památku to na okupaci bosenskou. Pozlacená koruna, jež kdysi náležela Napoleonu I., byla rozbita. Dále ukraden velký odznak řádu zlatého rouna, pak stříbrné a zlaté girandoly a svícny. Hr. Andrássy dlí v rodinném svém v Sedmihradsku a v paláci tydlí toliko služebnictvo hrubější. Policie doposud nepřišla na stopu zloději, také po ukradených skvostech není dosud památky.

Garibaldi a Viktor Emanuel. — Neapolský dopisovatel "Daily News" uveřejňuje následující vzpomínku: "Bylo to počátkem r. 1860, kdy Garibaldi dostal první zprávu o úmyslu italské vlády, odstoupit Nizzu Francii. Tajemství to bylo střeženo velmi pečlivě, neboť záležitost ta byla rozhodnuta již r. 1858 v poradách piemontesských. Garibaldi napsal ihned generálu Türrovi, jenž se tehdáž zdržoval v Turině, následující list: "Fino, 1860. Milý plukovníku Türre! Buďte tak laskav a otažte se Jeho Veličenstva, je-li rozhodnuto, že Nizza má být odstoupena Francii. Moji spolupobočníci táží se mne dzkostlivě, jak se věci mají. Odpovězte mi ihned telegraficky. Ano, či ne! Guiseppe Garibaldi".—Türr odebral se ihned do královského paláce a přál si mluvit s králem, jenž byl churav a ležel v posteli: přece ale byl předpuštěn. Král vyslechl Türra, pobídl naň pak pronikavě a zvolal: "Telegraficky? Ano, či ne? Dobrá"! Pak se na chvíli zamíchel a pokračoval prudce: "Nuž tedy Ano! Ale řekněte generálovi, že se nejedná jen o Nizzu, nýbrž také o Savojsko. Musím obětovat zem svých praotců, kolébku celého mého rodu, bude tudíž i on muset snésti ztrátu svého rodného města". Pak dodržil král, velice zarmoucen: "Jest to krutý osud, že my oba jsme nuceni přinést Italii oběť tu největší, jakou kdy někdo od nás žádal".

Židovská škola vybozena do povětří. — Dne 10. srpna udála se v gubernském městě Grodně na Litvě strašná katastrofa. Sklep tamní židovské školy pronajat byl židovskému obchodníku s železem. Obchodník ten prodával též potají prach a skrýval zásoby svoje mezi starým železem v onom sklepě. V pátek, právě když ve škole bylo plno dětí, vešel obchodník se světlem do sklepa a poříznal si při tom tak neopatrně, že prach ve sklepě uložený se vzňal. Nastal hrozný výbuch, celá budova vyletěla do povětří a pohřbila v sutinách svých všechny děti i dospělé, nalezající se ve škole. Výbuch byl tak silný, že okna kostela, stojícího na protější straně náměstí, byla vyražena. Na místě neštěstí dostavilo se vojsko a ihned počalo s odklizením sutin. Z trosek zbořené budovy bylo vytaženo množství zohavených mrtvol a jednotlivých roztříštěných údů. Počet obětí není dosud zjištěn, poněvadž není ještě známo, mnoholi dětí bylo ve škole v čas katastrofy.

Novému způsobu vydírání peněz přišla nedávno na stopu pařížská policie. Jistý tlupa živil se tam totiž po delší čas dosti originelním způsobem. Pomocí knihy adres rozesílal všelikým kupcům, továrníkům a obchodníkům výtržná psaníčka následujícího stereotypního znění: "P. T. pane! Uhlédáte, že celou vaší podvodnou manipulaci prozradím, jestliže mi nevyplatíte obnos tolik a tolik franků pod šifrou J. L. poste restante". Zdá se, že vskutku velká část takto vyzvaných, na jejichž zlé svědomí apeloval, zasílala raději žádanou sumu, až ho konečně přece jeden nevinný udal, načež byl těchto dnů na poště dopaden, právě když několik tuctů na stanovou šifru adresovaných listů s penězi vyzvedal.

V sutherlandském kollovrší jistá již osmdesátiletá babička s cvrkotálou mlsnou duší pozorovatelé. V uplynulých krajinách světa byla opravdu tak bohatými a darovními. Opravdu tak stará jak stará, tak vdavatelná. Dosud odmítla se totiž jakožto stárá dáti dosti dosti dáti celé desky. Dnes ta musila vyjít dovlekou do jistých míst, kdež se přímí dívky dovídají, co jsou vlastně svatby. Cena ukradených předmětů jest velice značná, neboť by mohla však dosud být zjištěna. Mimo jiné ukradli zloději též briliantové jehlice podobizen císaře a císařovny, jež byl hr. Andrássy dostal od císařských manželů, pak drahokamy ozdobený rámec reliefu, představujícího sv. Jiřího, památku to na okupaci bosenskou. Pozlacená koruna, jež kdysi náležela Napoleonu I., byla rozbita. Dále ukraden velký odznak řádu zlatého rouna, pak stříbrné a zlaté girandoly a svícny. Hr. Andrássy dlí v rodinném svém v Sedmihradsku a v paláci tydlí toliko služebnictvo hrubější. Policie doposud nepřišla na stopu zloději, také po ukradených skvostech není dosud památky.

Romspartovat [illegible] do Napoleonovic [illegible] a kteří mezi [illegible] a ke cařilosti mezi [illegible] jak [illegible] Tuto [illegible] Carnegiem a Jakubem Arnoldem. Aby [illegible] [illegible] [illegible]